

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9CoE/34/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4216221611
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Marčeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:4216221611.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Marčekovej a členiek senátu Mgr. Ingrid Radošickej Vallovej a Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovej, v exekučnej veci oprávneného: EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zast. Advokátska kancelária TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 843, proti povinnej: B. K., nar. XX. XX. XXXX, bytom V. XXX, o vymożenie 1.149,59 eura s príslušenstvom, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Komárno zo dňa 30. augusta 2018 č. k. 6Er/1578/2016-51 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zamietol žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, PhD, Exekútorový úrad so sídlom Záhradnícka 60, Bratislava, o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 243h ods. 1 prvá veta, § 44 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej Exekučný poriadok), § 39, § 53 ods. 1, 2, 3, 5, § 54 ods. 1, 2, § 879j Občianskeho zákonníka, § 73 ods. 3 zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní v znení neskorších predpisov a rozhodnutiami Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Uviedol, že oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie spísanom vo forme zápisnice pred súdnym exekútorom dňa 24. 11. 2016 domáhal vykonania exekúcie na vymożenie pohľadávky voči povinnej vo výške 1.149,59 eura s príslušenstvom, trov konania a trov exekúcie na základe exekučného titulu, ktorým je rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Asociácii pre arbitráž so sídlom Bratislava, Vansová 2 sp. zn. SRSAspA 08240/15 zo dňa 09. 03. 2016. Oprávnený k návrhu predložil Zmluvu o splátkovom úvere č. 0211616956 zo dňa 13. 06. 2003, dohodu o uznaní záväzku zo dňa 04. 07. 2012, v ktorej je obsiahnutá rozhodcovská doložka a všeobecné obchodné podmienky. Oprávneným predložená zmluva založila záväzkovo-právny vzťah medzi právnym predchodcom oprávneného, ktorý pri jej uzatváraní konal v rámci svojej podnikateľskej činnosti a povinnou, ktorý pri jej uzatváraní nekonala v rámci svojej podnikateľskej činnosti. Z článku 4. predloženej dohody vyplynulo, že všetky spory, ktoré vzniknú z dohody o uznaní záväzku, vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie budú riešené: a) pred Stálym rozhodcovským súdom, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na Stálom rozhodcovskom súde. Zmluvné strany sa dohodli, že pokiaľ ktorákoľvek zo zmluvných strán podá žalobu o rozhodnutie akéhokoľvek sporu, ktorý vznikne z tejto dohody vrátane sporu o jej platnosť, výklad alebo zrušenie, na všeobecnom súde, považuje sa táto skutočnosť za rozvázovacia podmienku tejto rozhodcovskej doložky; ustanovenie tejto vety sa nepoužije v prípade, ak pred podaním žaloby na súde bola podaná žaloba na rozhodcovský súd vo veci, v ktorej je touto rozhodcovskou doložkou v súlade s vnútornými predpismi rozhodcovského súdu založená právomoc rozhodcovského súdu. Poukázal, že dohoda o uznaní záväzku je formulárový dokument, ktorého cieľom je dosiahnutie uznania záväzku, a tým predĺženie premlčacej lehoty na uplatnenie nároku na zaplatenie dlžnej sumy, ako aj dosiahnutie súhlasu s rozhodcovskou doložkou, ktorá je spotrebiteľovi predkladaná spolu s ďalšími listinami. Z jeho obsahu je zrejmé, že

ide o formulár, ktorý oprávnený používa vo vzťahu k neurčitému počtu dlžníkov, avšak rozhodne nie je v záujme dlžníka predĺžiť plynutie premlčacej lehoty, prípadne súhlasiť s rozhodcovským konaním, nakoľko takto by si významne zhoršil postavenie, čo je v rozpore s princípom ochrany spotrebiteľa. Rozhodcovská doložka, ktorá bola obsiahnutá v dohode, bola uzavretá vo formulárovej podobe, a teda jej obsah povinná nemohla ovplyvniť, pretože celý obsah doložky bol už predtlačný. Oprávnený mohol na základe tejto rozhodcovskej doložky vec predložiť na prejednanie rozhodcovskému súdu a spotrebiteľ (povinná) týmto stratila právo brániť sa voči nárokom veriteľa (oprávneného) na všeobecnom súde v mieste svojho bydliska. Zdôraznil, že rozhodcovská doložka uzavretá so spotrebiteľom, ak má byť právom akceptovateľná ako prejav zmluvnej autonómie, musí byť výsledkom slobodnej vôle oboch zmluvných strán. Slobodná vôľa si vyžaduje informácie o možnosti voľby medzi viacerými riešeniami a informácie o tom, čo tá - ktorá voľba konkrétne znamená. Vznik rozhodcovskej zmluvy vyžaduje individuálne rozhodnutie spotrebiteľa o tom, že si vymieňuje rozhodcovské konanie, a to preukázateľne. Z obsahu spisu však nevyplýva, že by v rámci kontraktácie príslušný zamestnanec oprávneného s odbornou starostlivosťou najprv poučil povinnú a nechal jej priestor na rozhodnutie a voľbu. Predtlačné poučenie oprávneného v rozhodcovskej zmluve o rozhodcovskom konaní nepovažoval za kvalifikované vysvetlenie vážnych dôsledkov takéhoto konania. Uzavrel, že rozhodcovská doložka, ktorá mala založiť legitimitu pre exekučný titul v predmetnom konaní, spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa tým, že znemožňuje spotrebiteľovi zvoliť si spôsob riešenia prípadného sporu a ponecháva ho výlučne na vôli dodávateľa, t.j. oprávneného. Spotrebiteľ sa v porovnaní s dodávateľom nachádza v znevýhodnenom postavení, pokiaľ ide o vyjednávaciu silu, ako aj o úroveň informovanosti, a táto situácia ho vedie k pristúpeniu na podmienky pripravené vopred dodávateľom bez toho, aby mohol vplyvať na ich obsah. Keďže rozhodcovská doložka nebola spotrebiteľom osobitne vyjednaná (ide o zmluvu formulároveho typu určenú pre veľké množstvo spotrebiteľov, ktorej obsah je daný vopred) a fakticky núti spotrebiteľa podrobiť sa rozhodcovskému konaniu, je neprijateľná. Spotrebiteľ nemal skutočnú možnosť ovplyvniť samotnú existenciu a znenie rozhodcovskej zmluvy, pretože alternatíva riešenia sporov pred konkrétnym rozhodcovským súdom mu bola de facto vnútená. V tejto súvislosti uviedol, že spotrebiteľ musí mať vždy právo obrátiť sa na všeobecný súd, pričom ak aj je v rozhodcovskej zmluve uvedené, že v prípade, že sa spotrebiteľ obráti ako prvý na všeobecný súd, v tom prípade už nemôže dodávateľ riešiť spor na rozhodcovskom súde, je to vo väčšine prípadov neúčinné. Málokto spotrebiteľ je totiž tak právne zdatný, aby sa ako prvý obrátil na súd, zvlášť ak ide o uplatňovanie práv z pohľadávky, na zaplatenie ktorej je sám zaviazaný. Uzavrel, že rozhodcovský rozsudok vydaný v spotrebiteľskej veci je ako exekučný titul v rozpore so zákonom, ak rozhodcovská zmluva (či už uzavretá vo forme osobitnej zmluvy alebo rozhodcovskej doložky), na ktorej sa zakladá právomoc rozhodcovského súdu nebola vôbec uzavretá alebo bola uzavretá neplatne. Ak je rozhodcovská zmluva, resp. doložka neplatná, rozhodcovský rozsudok nie je materiálne vykonateľným exekučným titulom. Z vyššie uvedených dôvodov preto žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, PhD. o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol.

2. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie oprávnený, namietajúc nesprávne právne posúdenie veci a navrhol napadnuté uznesenie zrušiť a vrátiť vec na ďalšie konanie. Uviedol, že sa podrobil všetkým legislatívnym zmenám a pri uzatváraní rozhodcovskej zmluvy s povinnou postupoval prísne podľa právnymi predpismi vymedzených pravidiel, ako aj v súlade s rozhodovacou činnosťou exekučných súdov. Zastal názor, že v odôvodnení napadnutého rozhodnutia absentuje zdôvodnenie, prečo skutočnosť, že rozhodcovská zmluva má charakter formulárovej zmluvy, sa javí súdu neprijateľné. Uvedený záver súdu považoval za absurdný. Takýmto výkladom by totiž boli neplatné (ako nedojednaná individuálne) aj všetky zmluvy, ktoré hromadne využívajú štátne aj neštátne energetické podniky, bankové inštitúcie a pod., keďže tieto rovnako používajú predpripravenú zmluvnú dokumentáciu. Zdôraznil, že povinná rozhodcovskú doložku podpísala sama a dobrovoľne, pričom pri rozhodcovskej doložke mala zaškrťavacie políčka spolu s miestom na podpis, čo znamená, že povinná mala možnosť rozhodcovskú doložku prijať alebo neprijať. Neprijatím rozhodcovskej doložky by zároveň neodmietla žiadne iné zmluvné ustanovenia dohody o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach, keďže predmetná dohoda mala na ostatné ustanovenia ďalší priestor na podpis. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 21. 12. 2017 č. k. 2CoE/173/2017-49. V súvislosti s úvahami súdu o tom, že rozhodcovská doložka núti spotrebiteľa podrobiť sa rozhodcovskému konaniu, poukázal na ustanovenie § 3 ods. 6 ZSRK, v zmysle ktorého spotrebiteľská rozhodcovská zmluva neobmedzuje právo spotrebiteľa obrátiť sa na súd. Uzatvorenie rozhodcovskej zmluvy tak nemožno považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku. V predmetnom konaní oprávnený splnil všetky podmienky stanovené zákonodarcom, a preto nie je dôvod na to, aby exekučný súd považoval

uzatvorenie rozhodcovskej doložky v zmysle zákona za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Takýto postup súdu označil za neakceptovateľný a neprípustný. Rozhodnutie exekučného súdu označil za arbitrárne bez akéhokoľvek racionálneho odôvodnenia, keďže v danom prípade bola rozhodcovská doložka uzatvorená v súlade s právnymi predpismi, vo veci rozhodoval spotrebiteľský rozhodcovský súd, ktorý splnil podmienky na udelenie licencie podľa ustanovení ZSRK. V predmetnom konaní tak splnil všetky zákonné náležitosti a napriek tomu súd prvej inštancie hľadal dôvody na neudelenie poverenia na výkon exekúcie. Svoj záver argumentačne podporil i rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 26. 09. 2011, sp. zn. 3 M Cdo 11/2010, uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 31. 07. 2018 sp. zn. 41CoSr/6/2018. Uzavrel, že v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd má právo, aby vecne príslušný (exekučný) súd priznal jeho nároku ochranu spôsobom a v rozsahu, aký ustanovuje zákon. Namietaným postupom a rozhodovaním súdu došlo k neoprávnenému zásahu do základného práva na súdnu ochranu a porušovaniu princípov právnej istoty, čím je oprávnenému znemožňované efektívne uspokojenie jeho pohľadávky v exekučnom konaní, ktoré prebieha na podklade právom uznaného exekučného titulu.

3. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací v zmysle ustanovenia § 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), viazaný odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1 CSP), prejednal odvolanie oprávneného bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav a vec správne posúdil po právnej stránke, preto napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

4. Z obsahu spisu vyplýva, že exekučné konanie v danej veci začalo dňa 24. 11. 2016, kedy bola pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým, PhD. spísaná zápisnica o návrhu na vykonanie exekúcie na základe exekučného titulu - rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Asociácii pre arbitráž, sp. zn. SRSAspA 08240/15 zo dňa 09. 03. 2016, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 24. 10. 2016 a vykonateľnosť dňa 27. 10. 2016. Súdny exekútor doručil súdu prvej inštancie dňa 20. 12. 2016 žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie spolu s návrhom na vykonanie exekúcie a exekučným titulom. Po výzve súdu prvej inštancie oprávnený predložil zmluvu o splátkovom úvere č. 0211616956, uzatvorenú medzi právnym predchodcom oprávneného - Slovenská sporiteľňa, a. s. a povinnou ako dlžníčkou dňa 13. 06. 2003, všeobecné obchodné podmienky, dohodu o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach zo dňa 21. 06. 2012, splátkový kalendár, oznámenie o výbere stáleho rozhodcovského súdu, pokus o zmiar, výzvu na označenie stáleho rozhodcovského súdu, upozornenie na výšku nesplatennej pohľadávky a výzva na jej úhradu, výzvu na označenie stáleho rozhodcovského súdu. Následne súd prvej inštancie rozhodol napadnutým uznesením.

5. Podľa § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

6. Podľa názoru odvolacieho súdu, súd prvej inštancie správne vec po právnej stránke posúdil a svoje rozhodnutie aj správne a v dostatočnom rozsahu odôvodnil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, a preto s poukazom na ustanovenie § 387 ods. 2 CSP sa v odôvodnení tohto rozhodnutia obmedzil iba na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, bez toho, aby odvolací súd tieto dôvody opakoval.

7. Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d) a § 39 ods. 4. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne aj vtedy, ak sa navrhuje vykonanie exekúcie na podklade exekučného titulu, ktorý bol vydaný v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky a vyšlo najavo, že vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou a nebolo prihliadnuté na neprijateľné zmluvné podmienky, obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky, alebo rozpor s dobrými mravmi. Proti uzneseniu o zamietnutí žiadosti je prípustné odvolanie.

8. Odvolací súd na zdôraznenie správnosti považuje za potrebné uviesť, že Najvyšší súd Slovenskej republiky už v uznesení zo dňa 13. októbra 2011 sp. zn. 3 Cdo 146/2011, uverejnenom v Zbierke stanovisk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 3 z roku 2012 pod por. č. 46 zaujal stanovisko, že pokiaľ oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie označí za exekučný titul rozsudok rozhodcovského súdu, je exekučný súd oprávnený a zároveň povinný skúmať, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy. Vychádzal pritom z jednotného názoru súdnej praxe, že už v štádiu posudzovania splnenia zákonných predpokladov pre poverenie súdneho exekútora na vykonanie exekúcie, sa exekučný súd v zmysle § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, okrem iného, zaoberá tým, či rozhodnutie (iný titul) uvedené v návrhu na vykonanie exekúcie bolo vydané v súlade so zákonom, t.j. či bolo vydané orgánom s právomocou na jeho vydanie a či z hľadísk zakotvených v príslušných právnych predpisoch ide o rozhodnutie (iný titul) vykonateľné tak po stránke formálnej (z pohľadu právneho predpisu upravujúceho konanie, v ktorom bolo vydané), ako aj materiálnej (z aspektu obsahových náležitostí rozhodnutia - jednak určitosti, zrozumiteľnosti, a presnosti označenia subjektov práv a povinností, jednak vyjadrenia uloženej povinnosti, ktorá sa má nútene vykonať).

9. Exekučný súd je teda už v štádiu posudzovania splnenia zákonných predpokladov pre poverenie súdneho exekútora na vykonanie exekúcie bezpochyby oprávnený posúdiť, či oprávneným označený exekučný titul (ne)bol vydaný k tomu kompetentným orgánom. Význam tohto oprávnenia tkvie v tom, že ak exekučný titul vydal orgán, ktorý k tomu nemal právomoc, ide o rozhodnutie ničotné, nevyvolávajúce žiadne právne účinky. Takéto rozhodnutie nespĺňa predpoklad materiálnej vykonateľnosti (záväznosti) a na jeho základe nemožno preto viesť nútený výkon rozhodnutia. Osobitosť postavenia rozhodcovského súdu spočíva medzi iným v tom, že jeho právomoc vec prejednať a rozhodnúť sa odvodzuje od rozhodcovskej zmluvy. Predpokladom právomoci rozhodcovského súdu je teda platné uzavretie rozhodcovskej zmluvy medzi zmluvnými stranami a to, či už vo forme osobitnej zmluvy alebo rozhodcovskej doložky. Ak teda právomoc rozhodcovského súdu je závislá od existencie platnej rozhodcovskej zmluvy a exekučný súd má povinnosť v zmysle § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, okrem iného, zisťovať rozpor exekučného titulu so zákonom, t.j. aj to, či bol vydaný orgánom s právomocou na jeho vydanie, je logické, že exekučný súd musí pri tomto zisťovaní posúdiť nielen to, či rozhodcovská zmluva bola medzi zmluvnými stranami vôbec uzavretá, ale aj to, či bola uzavretá platne. Iba platná rozhodcovská zmluva môže totiž založiť právomoc rozhodcovského súdu na jej základe určitú vec prejednať a rozhodnúť; absolútna neplatnosť právneho úkonu má za následok, akoby právny úkon nebol nikdy uzavretý (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 29. januára 2013 sp. zn. 4Co 31/2013).

10. Z vyššie uvedeného možno vyvodiť záver, že exekučný súd, ktorý koná o návrhu na nútený výkon právoplatného rozhodcovského rozsudku, ak má pre to dostatok skutkových a právnych poznatkov, je v zmysle ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku oprávnený už v štádiu rozhodovania o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie aj bez návrhu (ex offa) skúmať, či rozhodcovská zmluva medzi zmluvnými stranami bola uzavretá platne. Ak exekučný súd zistí, že právomoc rozhodcovského súdu bola založená na základe neplatnej rozhodcovskej zmluvy, prislúcha mu právo vyvodiť všetky dôsledky vyplývajúce z príslušných právnych predpisov pre to, aby zmluvná strana nebola uvedenou doložkou viazaná.

11. Nemožno preto prisvedčiť odvolateľovi v tom, že by súd prvej inštancie ako exekučný súd prekročil rámec svojej preskúmvacej činnosti zverenej Exekučným poriadkom, keďže v preskúmvanej veci bol plne opodstatnený a zákonom podložený postup súdu prvej inštancie, ktorý po podaní žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie skúmal, či rozhodcovská doložka bola uzavretá platne. Uvedený postup exekučného súdu nebol posudzovaním vecnej správnosti rozsudku rozhodcovského súdu a nesmeroval k zrušeniu tohto rozhodnutia. Skúmaním platnosti rozhodcovskej doložky súd prvej inštancie len realizoval svoje oprávnenie vyplývajúce mu z ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, t.j. oprávnenie posúdiť, či tento exekučný titul nie je v rozpore so zákonom.

12. K samotnému záveru súdu prvej inštancie v súvislosti s rozhodcovskou doložkou (jej prijateľnosť, a teda platnosť) treba uviesť, že rovnako ako súd prvej inštancie, aj odvolací súd posúdil rozhodcovskú doložku ako neprijateľnú podmienku spotrebiteľskej zmluvy a s poukazom na ustanovenie § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka tým absolútne neplatnú zmluvnú podmienku obsiahnutú v spotrebiteľskej zmluve, nakoľko celkom zjavne spôsobuje značnú nerovnováhu medzi právami a povinnosťami zmluvných strán, a to v neprospech spotrebiteľa. Podstatnou z hľadiska vyslovenia absolútnej

neplatnosti tohto dojednania je skutočnosť, že táto podmienka nebola so spotrebiteľom individuálne dojednaná a celkom zjavne nemal spotrebiteľ reálnu možnosť obsah predloženej formulárovej zmluvy ovplyvniť, resp. niektoré zo zmluvných dojednaní vylúčiť. Formulácia rozhodcovskej doložky, obsiahnutá v bode 4. dohody o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach, neumožňuje dať klientovi možnosť neprijíť rozhodcovskú doložku, nakoľko rozhodcovská doložka je vsunutá medzi ostatné podmienky. V prípade dohody o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach zo dňa 21. 06. 2012, kde povinná vystupuje ako spoludlžníčka, od ktorej ďalej oprávnený odvodzuje svoj nárok voči povinnej, ide o tlačivo, ktoré obsahuje ustanovenia o forme splatenia záväzku formou splátkového kalendára a zároveň aj uznanie záväzku, čo súd považoval za nejasné, zavádzajúce a nezrozumiteľné pre spotrebiteľa a podpísaním takéhoto tlačiva si zhoršil spotrebiteľ svoje postavenie, nakoľko uzatvorenie takejto dohody privodí spotrebiteľovi značnú ujmu. Text uznania záväzku a údaje, ktoré sú uvádzané v dohode už boli vopred pripravené, napísané a oprávnenému išlo predovšetkým o to, aby povinná podpísala uznanie záväzku. Text dohody o uzavretí splátkového kalendára oprávnený ako veriteľ vopred pripravil pre povinnú, ktorá nemala žiadnym spôsobom možnosť ovplyvniť jej obsah. Uzatvorenie takejto dohody je v rozpore s dobrými mravmi, keď neboli dodržané princípy dobromyseľnosti, čestnosti. Oprávneným boli využité omyl a lesť v snahe dosiahnuť uznanie premĺčaného záväzku. Samotné umiestnenie textu o vedomosti premĺčaného dlhu a o vedomosti jeho následkov v článku 2 dohody svedčí tomu, že zo strany oprávneného došlo k porušeniu odbornej starostlivosti vo vzťahu k povinnej ako spotrebiteľovi, ktorá predpokladá osobitnú schopnosť a starostlivosť, ktorú možno očakávať od dodávateľa, pri konaní vo vzťahu k spotrebiteľovi, zodpovedajúc čestnej obchodnej praxi alebo všeobecnej zásade dobrej viery uplatňovanej v oblasti jeho činnosti. Ustanovenia na ochranu spotrebiteľa je treba aplikovať aj na právne úkony, ktoré bezprostredne nadväzujú na spotrebiteľskú zmluvu, a teda aj na právny úkon uznania dlhu. V danom prípade pri uzatváraní takejto dohody došlo zo strany oprávneného k nekalej obchodnej praxi. Pokiaľ teda právomoc rozhodcovského súdu bola založená na absolútne neplatnom zmluvnom dojednaní, je nesporné, že rozhodcovský rozsudok ako celok bol vydaný v rozpore so zákonom a nemôže byť (a to ani sčasti) spôsobilým exekučným titulom, na základe ktorého by oprávnenému voči povinnej vznikol nárok, ktorého vymoženia by sa mohol v rámci exekúcie domáhať.

13. Z uvedených dôvodov odvolací súd námietky oprávneného uvedené v odvolaní považoval za neopodstatnené a zhodne so súdom prvej inštancie má za to, že predmetný exekučný titul je v rozpore so zákonom, nakoľko exekučný titul bol vydaný orgánom bez právomoci na jeho vydanie. S poukazom na uvedené odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v zmysle § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

Toto rozhodnutie bolo v senáte prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).